

28.3.1

31b (משנה א') → 33a (מאי טעמא כל כחו בעינן הלכך לא אפשר)

Note: משנה א' are presented here together; since only משנה א' is discussed here, we'll omit 'ב' until it is assayed

1. ואתה ובניך אתה תשמרו את קהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מתנה אתן את קהנתכם והזר הקרב יומת: במדבר יח:
 2. וסמך דו... ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הפהגים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: ויקרא א-ד-ה
 3. ושליש יום ושליש ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: ויקרא יב:ד
 4. ועמד והושפט בקהל יהודה וירושלם בבית ה' לפני החצר הקדושה: דברי הימים ב כה:
 5. הכל בכתב מיד ה' עלי השפיל כל מלאכות התבנית: דברי הימים א כח:ט

- I 'א done by פסולים (above, ב:א) – is valid, as long as (if s/he is טמא/ה) the טמא doesn't touch the meat
- a Therefore: their מחשבות are impactful
- b As such: if a פסול did שחיטה with intent which invalidates (חוץ לזמנו/חוץ למקומו),
- c If: there is any דם הנפש remaining, a כשר should do another קבלה properly
- i observation: wording of משנה – שחטו (post facto) implies that it is not permissible;
- 1 challenge: v. 2 teaches that שחיטה בזר כשרה, even women, slaves and טמאים (in spite of v. 1)
- 2 answer: because it had to mention טמא, who ideally should not do שחיטה (lest he touch → קרבן → מטמא) → שחטו
- ii question: how can a טמא perform שחיטה (even בדיעבד)? Juxtaposition of וישחט: וסמך (v. 2) → both must be טהורים
- 1 answer: this requirement is מד"ס
- 2 question: both סמיכה and שחיטה are "לפני ה'" (v. 2) – how can a טמא (who may not enter) perform שחיטה?
- (a) Answer: he could have a very long knife (and stand outside)
- (i) Suggestion: perhaps סמיכה could be done from outside, by extending his hands inside
- (ii) Answer: this תנא holds that partial entry (ביאה במקצת – just his hands) is considered מקדש
- 3 Note: ר"ח had inverted לימוד – just as שחיטה must be inside (לפני ה' → no טמאים), so too סמיכה must be inside
- (a) Question: why is שחיטה the "obvious" one – as per לפני ה' סמיכה is also required to be לפני ה'
- (b) Answer: that follows שמעון התימני who requires, per v. 2, that שחט be closer to מקדש than שחט
- II ביאת מקדש's ruling (בשם רשב"ל) regarding במקצת – ביאה – עזרה – gets מכות for מקדש
- a Source: v. 3 – compares מגע of part is מגע, just as ביאה: מגע; just as מגע of part is מגע, similarly במקצת ביאה is considered ביאה
- b Challenge: if a מצורע's 8th day fell on ע"פ and he saw קרי that day, he may come to gate of עזרה (for טהרה)
- i Even though: no other טבר"י may come that far
- ii Reason: better to violate the עשה of שילוח טמאים (כרת no) than have him violate פסח קרבן פסח (כרת for non-fulfillment)
- iii Dissent (ר' יוחנן): there isn't even a violation of an עשה in allowing him in, per v. 4
- 1 Source: v. 4 – חדשה means that they innovated new restrictions - not allowing טבר"י into לוייה מחנה
- (a) → until then it was permitted (מה"ת)
- iv Explanation: if ביאה is ביאה, how could טבר"י enter to bring his בהונות (thumb etc.) in for טהרה? Both are כרת
- v Response: since מצורע was (explicitly) permitted in (as מחוסר כפורים) for מתן בהונות, we also "waive" קרי טומאת קרי
- c יוסף holds - if רוב קהל had רוב זיבה (on ע"פ) and then became מת טמאי, since they can bring ק"פ as ט"מ (if רוב) as ט"מ
- i Challenge (אב"י): disanalogous – in that case, the מצורע was already מותר and the קרי didn't foul that
- 1 But in this case: the זבים were rejected ab initio; the טומאת מת cannot "rehabilitate" them
- ii Rather (אב"י): ר' יוסף must have meant a case where the צבור were ט"מ, then became זבים → ק"פ may bring ק"פ
- 1 Challenge: in case of מצורע, he was מותר; in case of ט"מ, the טומאה is דחוייה – but only for ט"מ, not זיבה
- 2 Block (רבא): opposite stands to reason
- (a) In case of: מצורע, he has a היתר for צרעת, טומאת צרעת, doesn't extend to קרי
- (b) But in case of: טמאי מת, the טומאה is דחוייה, should allow another טומאה to be pushed off as well
- 3 Conclusion: רבא and אב"י must both hold that דחוייה היא בצבור (and not הותרה)
- d Reassessing עולא's position:
- i Support: all סמיכות would be immediately before שחיטה except for מצורע
- ii Argument: if the הלכה were that ביאה במקצת is ביאה, he could extend his hands in and perform סמיכה just before שחיטה and have the animal right next to ניקור
- 1 Answer (ר' יוסף): follows ר' יוסי בר יהודה צפון (where אשם must be נשחט) as far from door of עזרה
- (a) Challenge: why not make a door at the wall of the עזרה (on north side) to allow him to put his hands in?
- (b) Answer (רבא): per v. 5, exact accouterments of מקדש are directed by ה' (may not add)
- (c) Alternatively: ר' יוסף – anyone doing סמיכה must put his body and head inside, in order to be able to put all of his energy on the קרבן, therefore, this is no solution